

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O.**, družstva, so sídlom v N., zastúpeného JUDr. M. B., advokátom v P., proti žalovanej **E. P.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. V. L., advokátkou v T., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 10 C 249/2001, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. júna 2007 sp.zn. 6 Co 42/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom z 30. novembra 2006 č.k. 10 C 249/2001-113 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplattenia 8 801,50 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15. marca 2001 až do zaplattenia. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania 10 643 Sk na (bližšie nešpecifikovaný) účet jej právnej zástupkyne do troch dní.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom z 20. júna 2007 sp.zn. 6 Co 42/2007 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu schodku 8 801,50 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 25. novembra 2001 až do zaplattenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že túto sumu povolil žalovanej splácať v 1 000 Sk mesačných splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. V časti úrokov z omeškania uplatnených za obdobie od 15. marca 2001 do 24. novembra 2001 žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť

žalobcovi trovy (celého) konania 15 171 Sk do troch dní na (bližšie nešpecifikovaný) účet právneho zástupcu žalobcu.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil (a – zrejme – vec mu vrátil na ďalšie konanie – pozn. dovolacieho súdu). Aj keď podstatnú časť dovolania tvorí opis skutkových okolností a dovolaateľka dovolacie dôvody výslovne neoznačila, podľa obsahu tohto opravného prostriedku dovolaateľka namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), keď odvolací súd nedostatočne zhodnotil predložené dôkazy a pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto priznal v nesprávnej výške.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu vyslovil názor, že dovolanie bolo podané po lehote. Pre prípad, že by dovolanie bolo podané včas, navrhol ho zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky

sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

V prejednávanej veci je síce dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ale súčasne ide o právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení (8 801,50 Sk) neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy, ktorej výška v čase podania návrhu na prvostupňovom súde (30. apríla 2001) bola 4 400 Sk. Preto podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie proti tomuto rozsudku nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (aj keď ide o rozhodnutie proti ktorému podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné) nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolaiteľka žiadnu z týchto vád nenamietala a jej existencia nevyšla v konaní najavo.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože trovy žalobcu vzniknuté v súvislosti s jeho vyjadrením k dovolaniu nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

